USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobkyně: K. K.,** zastoupena Mgr. Bohdanou Novákovou, advokátkou, se sídlem Pod Terebkou 12, Praha 4, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 39/2004 - 38 ze dne 24. 9. 2004,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného č. j. OAM - 5129/VL - 11 - ZA - 03 - 2003 ze dne 17. 1. 2004, nebyl žalobkyni (dále jen „stěžovatelka“) udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a nebyla na ni vztažena překážka vycestování podle § 91 téhož zákona. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že důvodem žádosti o udělení azylu je snaha stěžovatelky o legalizaci pobytu na území České republiky, odkud byla vyhoštěna z důvodu svého delší dobu trvajícího nelegálního pobytu.

Proti tomuto rozhodnutí podala stěžovatelka v zákonné lhůtě žalobu ke Krajskému soudu v Brně, v níž pouze vyjádřila svůj nesouhlas s „rozhodnutím soudu“ o neudělení azylu a požádala „Ministerstvo vnitra o přezkoumání žádosti o udělení azylu“, přičemž své námitky nijak blíže nekonkretizovala.

Krajský soud usnesením blíže označeným v záhlaví žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). V odůvodnění uvedl, že podání žalobkyně nejenže zcela postrádá základní náležitosti podání podle § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s., ale zejména též základní náležitosti žaloby vymezené v § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s. Z jejího podání není zřejmé, jaké jsou důvody nezákonnosti a jaké ustanovení právního předpisu mělo být porušeno, neboť se omezila pouze na ohlášení svého nesouhlasu s napadeným rozhodnutím. Krajský soud konstatoval, že v daném případě nebylo s ohledem na uplynutí lhůty uvedené v § 72 odst. 1 s. ř. s. možno odstraňovat vady

žaloby. Případné poučení soudu s výzvou k odstranění vad žaloby ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. by bylo úkonem zcela nadbytečným, neboť k případně dodatečně uplatněným argumentům by soud již nemohl přihlížet, a to pro marné uplynutí zákonné lhůty stanovené pro rozšíření žaloby dle § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.

Usnesení krajského soudu napadla stěžovatelka kasační stížností z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., aniž by však své stižní námitky specifikovala. Navrhla zrušení rozhodnutí krajského soudu a vrácení věci k dalšímu řízení a požádala o odklad účinnosti napadeného rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud k posuzované věci konstatuje následující:

Náležitosti kasační stížnosti jsou podávány z § 106 odst. 1 s. ř. s. Kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Pokud tyto náležitosti kasační stížnost nemá, musí být podle § 106 odst. 3 s. ř. s. doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, jímž je stěžovatel k odstranění vad vyzván.

V této právní věci kasační stížnost stěžovatelky zákonné náležitosti neobsahuje, neboť se omezuje toliko na formální označení důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až d), aniž by z jejího obsahu vyplývala jakákoli skutková či právní tvrzení, pro něž by byla kasační stížnost podávána. Stěžovatelka je povinna vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán či soud vůči ní dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinna ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit s pouhými obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího právního soudu publikovaný pod č. 835/2006 Sb.).

Na základě přípisu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2007 krajský soud proto usnesením č. j. 36 Az 39/2004 - 86 ze dne 31. 1. 2007, vyzval stěžovatelku, resp. její právní zástupkyni, aby mj. doplnila kasační stížnost tak, aby bylo zřejmé, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá, a to ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení. Usnesení soudu bylo zástupkyni stěžovatelky řádně doručeno dne 9. 2. 2007, ta však, i přes poučení soudu o následcích nevyhovění této výzvě, na usnesení soudu ve stanovené lhůtě nijak nereagovala.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud je při rozhodování o kasační stížnosti vázán uplatněnými důvody, brání tyto chybějící náležitosti pokračování v řízení.

Neodstranění vad podání brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu - kasační stížnosti - nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu